

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 44.

Vydána dne 9. června 1926.

Obsah: **80.** Smlouva mezi Československem a Polskem o turistice.

80.

Smlouva mezi Československem a Polskem o turistice.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ.

JMÉNEM REPUBLIKY ČESKOSLOVENSKÉ
A
REPUBLIKY POLSKÉ
BYLA SJEDNÁNA TATO ÚMLUVA:

Convention

entre la Tchécoslovaquie et la Pologne concernant le tourisme.

Le Président de la République Tchécoslovaque d'une part, et le Président de la République de Pologne d'autre part, animés d'un commun désir de contribuer au développement des rapports mutuels établis sur les bases du Traité de commerce en d'autres conventions économiques, considérant l'intérêt qu'il y a à faciliter à leurs ressortissants la jouissance des beautés de la nature, en favorisant les progrès du tourisme et en lui prêtant leurs concours dans la zone frontière touristique tchécoslovaque-polonaise, ont résolu de conclure une Convention concernant le tourisme et ont nommé à cet effet les Plénipotentiaires suivants, à savoir:

Le Président de la République
Tchécoslovaque:

Monsieur Jan Dvořáček,

Ministre Plénipotentiaire et Chef de la Section Economique au Ministère des Affaires Etrangères, et

(Překlad.)

Smlouva

mezi Československem a Polskem o turistice.

President republiky československé na jedné straně a president republiky Polské na druhé straně, shodni v přání přispívat k rozvoji vzájemných styků utvořených na podkladě obchodní smlouvy a jiných smluv hospodářských, v uznání zájmu, spořejvajícího v tom, aby jich státním občanům usnadňován byl požitek z přírodních krás podporou a napomáháním turistickému ruchu v československo-polském pohraničním pásmu turistickém, rozhodli se sjednat smlouvu o turistice a jmenovali k tomu účelu tyto plnomocnky:

President republiky československé:

pana Jana Dvořáčka,

zplnomocněného ministra a přednostu národně hospodářského odboru ministerstva zahraničních věcí, a

Monsieur Ladislav Kovář,
Conseiller Ministériel au Ministère du Commerce,

Le Président de la République
de Pologne:

Monsieur Walery Goetel,

Docteur de philosophie, Professeur de géologie, agrégé à l'Université Jaguelliennienne et à l'Académie des Mines à Cracovie, Commissaire du Gouvernement polonais à la Commission Internationale de délimitation de la frontière tchécoslovaque-polonaise, et

Monsieur Jerzy Bogorya-Kurzeniecki,
Conseiller Ministériel et Chef du Comité et de la Section du Transit au Ministère des Affaires Etrangères;

lesquels, après avoir échangé leurs pleins-pouvoirs trouvés en bonne et due forme sont convenus des dispositions suivantes:

Article premier.

Il sera établi une zone, dite „zone touristique“, dont l'étendue est fixée sur la carte annexée à la présente Convention et qui embrasse toutes les régions situées des deux côtés de la frontière tchécoslovaque-polonaise intéressantes au point de vue du tourisme. Dans cette zone sera garantie la liberté du mouvement touristique, à des conditions identiques pour les ressortissants des deux Parties contractantes.

Article 2.

La zone touristique comprend trois secteurs, à savoir:

1^o Le premier secteur comprend les territoires limités:

a) du côté tchécoslovaque, la limite part de la côté 559 sur la frontière près de Konieczna suit la route allant par Zborov à Bardijov, puis la route Bardijov—Tarnov—Malčov jusqu'à Obručné; de là par la frontière des deux Etats jusqu'au Poprad, puis elle va le long de la ligne de chemin de fer jusqu'à Lubotíňa, puis elle suit la route conduisant par Plaveč, Plavnice, Stará Lubovňa à Podolinec, ensuite elle longe la ligne de chemin de fer par Podolinec, Poprad—Velká, Lipt. Sv. Mikuláš, Kralovany, Žilina, Čadea, Turzovka; puis elle part de Turzovka par la route traversant les côtes 508 et 867 jusqu'à Bilá, elle suit les lignes de chemin de fer Bilá—Frýdlant, Frýdlant—Frýdek—Místek, Frýdek—Místek—Český Těšín;

pana Ladislava Kováře,
ministerského radu v ministerstvu obchodu,

President republiky Polské:

pana Walery Goetel-a,
doktora filosofie, profesora geologie, docenta na jagellonské universitě a hornické akademii v Krakově, polského vládního komisaře v mezinárodní komisi pro delimitaci československo-polské hranice, a

pana Jerzy Bogorya-Kurzeniecki-ho,
ministerského radu a přednostu komitétu a transitního odboru ministerstva zahraničních věcí,

kteří, vyměnivše své plné moci, jež shledány byly v řádné a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

Článek 1.

Zřizuje se pásmo zvané turistické, jehož rozsah je stanoven na mapě připojené k této smlouvě a jež zahrnuje všechny kraje po obou stranách československo-polské hranice mající zájem s hlediska turistiky. V tomto pásmu je státním příslušníkům obou smluvních stran za stejných podmínek zaručena svoboda turistického ruchu.

Článek 2.

Turistické pásmo zahrnuje tři úseky, a sice:

1. První úsek zahrnuje kraj ohraničený:

a) na straně československé ohraničení jde od kóty 559 na hranici u Konieczné a běží po cestě přes Zborov do Bardijova, dále po cestě Bardijov—Tarnov—Malčov až do Obručné; odtud přes hranici obou států do Popradu, dále běží podél železniční trati do Lubotině, pak jde po cestě jdoucí přes Plaveč, Plavniči, Starou Ľubovňu do Podolince, potom podél železniční trati přes Podolinec, Poprad—Veľkou, Lipt. Sv. Mikuláš, Kraľovany, Žilinu, Čadea, Turzovku; pak jde z Turzovky po cestě jdoucí přes kóty 508 a 867 do Bílé a jde po železniční trati Bílá—Frýdlant, Frýdlant—Frýdek—Místek, Frýdek—Místek—Český Těšín;

b) du côté polonais par les lignes de chemin de fer Cieszyn—Bielsko, Bielsko—Żywiec, Żywiec—Sucha, Chabówka—Rabka; puis par la route, marquée d'indications pour le tourisme, allant par les côtes 940 et 1027 à Turbacz (1311 m) (indiquée de manière erronée sur la carte sous le nom de „Niedzwiedź“); puis par la ligne des montagnes, par le mont Przysłop (1187 m), vers le sommet du Gorzec (1229 m); de là par le sentier allant au village d'Ochotnica; ensuite par le chemin de la station balnéaire de Szczawnica jusqu'à la vallée de la rivière Dunajec, par la route traversant Łacko et conduisant à Stary Sącz. — La limite suit ensuite le sentier allant par Myśleć au mont Ostra (837 m), puis les sommets, par Pisana Hala (1044 m), les côtes 1083, 983, le Groniek (1082 m), la commune de Słotwina, Krynica-les Bains; de là, elle va à travers Tylicz et Muszynka jusqu'à la frontière des deux Etats.

2º Le deuxième secteur comprend les territoires situés des deux côtés de la ligne de chemin de fer Stryj—Munkačovo, limités:

a) du côté tchécoslovaque, par une ligne partant du croisement de la route Oporzec—Vyžné Studené et de la frontière d'Etat et allant par la vallée du ruisseau Studený jusqu'à Iska, de là par Bukovec vers le mont Hrabě (1374 m), puis par le sommet de la Polonina Boršava, le Velký Vrch (1598 m), le Stoh (1679 m), la Zeniova (1367 m), vers la station de chemin de fer Voči; de cette station le long de la ligne de chemin de fer ou de la route Volovec—Vyžní Verecki, vers Ždeňová; de là par la vallée de la Zdeňovka et par Bukovec jusqu'au Ruský Put (1311 m);

b) du côté polonais, par une ligne partant du point, où la route Nižní Verecki—Klimiec traverse la frontière des deux Etats, courrant suivant cette route par Tucholka jusqu'à Pławie, puis par la vallée de la rivière Opór jusqu'au confluent de la Różanka; de là, cette ligne passe par les monts Kiczerka (875 m), Płaj (876 m), Wysoki Wierch (1245 m), Czarna Repa.

3º Le troisième secteur comprend les territoires situés des deux côtés de la ligne de chemin de fer Stanisławów—Worochta—Trebusha et limités:

a) du côté tchécoslovaque, par une ligne partant du Stoh (1655 m), suivant le sommet des monts, par le Korbul (1700 m), la Nenieska (1820 m), le Mezipotoky (1716 m), la Bendriaska (1547 m), le Pop Ivan (1940 m), la Preluka (1416), le Žoltyj (893), jusqu'à la

b) na straně polské trati železné dráhy Cieszyn—Bielsko, Bielsko—Żywiec, Żywiec—Sucha, Chabówka—Rabka; dále cestou označenou turistickými značkami, jež běží přes kovy 940 a 1027 na Turbacz (1311 m) (označenou nesprávně na mapě jménem Niedzwiedź); dále horským hřebenem přes vrch Przysłop (1187 m) k vrcholu Gorzec (1229 m), odtud stezkou do osady Ochotnica; dále cestou jdoucí z lázeňského místa Szczawnica do údolí řeky Dunajce, cestou, která probíhá Łacko a vede do Starého Sącze. Hranice běží dále po stezce vedoucí přes Myśleć na vrch Ostra (837 m), dále po hřbetě přes Pisana Hala (1044 m), kovy 1083, 983, Groniek (1082 m), vesniči Słotwina, lázně Krynica, odtud běží přes Tylicz a Muszynku až ke hranicím obou států.

2. Druhý úsek zahrnuje území ležící po obou stranách železniční trati Stryj—Mukachevo a ohrazené:

a) na straně československé čarou vycházející z bodu, kde cesta Oporzec—Vyžné Studené přetíná státní hranici a běží údolím potoka Studený do Isky, odtud přes Bukovec k hoře Hrabě (1374 m), pak přes vrchol Poloniny Boršavy, Velký Vrch (1598 m), Stoh (1679 m), Zéniovu (1367 m) k železniční stanici Voči; z této stanice podél železniční trati aneb cesty Volovec—Vyžní Verecki k Ždeňové; odtud údolím Zdeňovky a přes Bukovec k Ruskému Putu (1311 m);

b) na straně polské čarou vycházející z bodu, kde cesta Nižní Verecki—Klimiec překračuje hranici obou států, a jdoucí po této cestě přes Tucholku do Pławie, potom údolím řeky Opór k ústí Różankę; odtud tato čara jde přes vrchy Kiczerka (875 m), Płaj (876 m), Wysoki Wierch (1245 m), Czarna Repa.

3. Třetí úsek zahrnuje území ležící po obou stranách železniční trati Stanisławów—Worochta—Trebusha a takto ohrazené:

a) na straně československé čarou jdoucí od Stohu (1655 m) po hřebenu hor přes Korbul (1700 m), Neniesku (1820 m), Mezipotoky (1716 m), Bendriasku (1547 m), Popa Ivana (1940 m), Preluku (1416), Žoltyj (893) do stanice Trebusa, odtud údolím Tisy do Bi-

station de Trebuša, de là, allant par la vallée de la Tisa jusqu'à la Bilina (494) ; puis passant par le mont Dlouhyj (870), par le sommet de la zone montagneuse de Svidovec, la Staré (1475), la Blížnica (1883), le Stih (1707), la Tatulská (1774), la Tataruvka (1710) ; et allant à travers le col d'Okola jusqu'au mont Bratkovská (1782) ;

b) du côté polonais, par une ligne partant du mont Douha (1368 m), traversant le Babiny Pohar, la vallée de la Zielenica et allant vers la maison forestière Ilma ; de là, suivant la route qui conduit par le col de Szczewka au village de Dora, puis la route qui passe par Jaremcze et Mikuliczyn et va au bourg de Tatarów ; puis par les sommets des montagnes, allant vers le mont Worochteński (1325 m) ; traversant la Kitułówka (1382 m), suivant la route qui va de Worochta par Krzywopole à żabie-Ilcie ; de là par la vallée de la rivière Czarny Czeremosz, allant vers Jawornik ; puis par la vallée du ruisseau Szybeny et par la côte 1024 vers le Stoh (1655 m).

Article 3.

Les membres des sociétés et des clubs mentionnés dans l'art. 4 peuvent aussi séjourner dans les communes, traversées par les lignes ferroviaires délimitant la zone touristique. Lesdits membres, à condition d'être munis de laissez-passer délivrés et certifiés conformément aux dispositions de l'art. 4, peuvent aussi utiliser les chemins de fer de Český Těšín à Bohumín, de Bohumín par Petrovice à Dziedzice, de Dziedzice à Bielsko, ainsi que les chemins de fer Chabówka—Nowy Sącz et Nowy Sącz—Stary Sącz situés en dehors de la zone touristique.

Article 4.

Les ressortissants polonais et tchécoslovaques, membres de sociétés ou de clubs de tourisme ou de ski, ayant leur siège en Tchécoslovaquie ou en Pologne et désignés après entente préalable par les deux Parties contractantes, peuvent circuler librement dans la zone touristique, à condition d'être munis des cartes de membre délivrées par lesdites sociétés ou clubs, et portant leur photographie.

Lesdites cartes doivent être certifiées par les autorités administratives compétentes de l'ère instance du domicile du porteur ainsi que par les autorités consulaires compétentes et auront valeur des laissez-passer, dits «laissez-passer touristiques». Les laissez-passer sont certifiés par les autorités consulaires gratuitement et valables pour une période n'excédant pas un an.

liny (494), potom přes vrch Dlouhyj (870), přes vrcholy horského pásma Svidovce, Staré (1475), Blížnicu (1883), Stih (1707), Tatulsku (1774), Tataruvku (1710) a jdoucí přes sedlo Okolu až k hoře Bratkovská (1782) ;

b) na straně polské čarou vycházející od hory Douha (1368 m), jdoucí přes Babiny Pohar, údolím Zielenice k hájovně Ilma; odtud po cestě, která jde přes sedlo Szczewka do vesnice Dory, potom po cestě, která jde přes Jaremcze a Mikuliczyn do městyse Tatarów; pak přes horský hřeben k hoře Worochteński (1325 m), přes Kitułówku (1382 m) po cestě jdoucí z Worochty přes Krzywopole do żabie—Ilcie; odtud údolím řeky Czarny Czeremosz k Jaworniku; potom údolím potoka Szybeny přes kotu 1024 na Stoh (1655 m).

Článek 3.

Členové spolků a klubů uvedených v čl. 4 mohou se rovněž zdržovat v obcích, jimž probíhají železniční tratě, jež ohraňují turistické pásmo. Tito členové mohou používat železničních tratí z Českého Těšína do Bohumína, z Bohumína přes Petrovice do Dziedzic, z Dziedzic do Bielska, jakož i železničních tratí Chabówka—Nowy Sącz a Nowy Sącz—Stary Sącz, nalézajících se vně turistického pásmá, s podmírkou, že jsou opatření přepustkami vydanými a ověřenými podle ustanovení čl. 4.

Článek 4.

Státní občané polští a českoslovenští, kteří jsou členy spolků neb klubů turistických neb lyžařských, majících své sídlo v Polsku neb Československu a určených po předchozí dohodě obou smluvních stran, mohou se volně pohybovat v turistickém pásmu za podmínky, že jsou opatřeni členskými průkazy vydanými uvedenými spolkami neb kluby s fotografií majitele.

Tyto průkazy musí být ověřeny správními úřady I. stolice, příslušnými podle domicilu majitele, jakož i opatřeny visem příslušných konsulátů a budou platiti jako přepustky, zvané přepustky turistické. Tyto přepustky jsou vidovány konsuláty bezplatně s platností nepřesahující dobu jednoho roku.

Les autorités administratives ainsi que les autorités consulaires peuvent refuser de certifier les laissez-passer sans indication de motifs.

Les Gouvernements de deux Parties peuvent d'un commun accord apporter des modifications aux stipulations ci-dessus.

Article 5.

Les autorités respectives de l'ère instance des deux Parties contractantes peuvent délivrer pour les excursions scolaires des laissez-passer collectifs valables pour six jours, autorisant à circuler sans entrave dans la zone touristique, sous réserve que le chef de l'excursion sera porteur d'un certificat délivré par la direction de l'école et d'une liste nominative des membres de l'excursion, ainsi que d'une carte d'identité individuelle délivrée par la société de tourisme susmentionnée.

Article 6.

Les administrations ferroviaires des deux Parties s'engagent à accorder aux sociétés et clubs désignés à l'art. 4 des avantages sur les chemins de fer dans la zone touristique.

Les deux administrations ferroviaires intéressées s'entendront quant à l'étendue de ces avantages et aux conditions nécessaires à leur obtention.

Article 7.

Les membres des sociétés et des clubs désignés à l'art. 4, peuvent dans la zone touristique traverser la ligne frontière même par les chemins touristiques en jouissant des mêmes facilités douanières que les voyageurs.

Article 8.

Les personnes munies des laissez-passer touristiques ne peuvent circuler dans la zone touristique en utilisant des véhicules à traction mécanique ainsi que des véhicules en général que sous réserve des prescriptions en vigueur dans les deux Etats.

Le transport des personnes en autobus, organisé par des entreprises tchécoslovaques ou polonaises sera admis dans la zone touristique sur la base d'une entente commune des autorités compétentes.

Article 9.

La liberté d'accès et de transport jusqu'aux cabanes refuges situés sur le territoire d'une

Správní úřady stejně jako konsuláty jsou oprávněny odepřítí visum na přepustky bez udání důvodu.

Vlády obou stran mohou ve vzájemné dohodě pozměnit shora uvedená ustanovení.

Článek 5.

V úvahu přicházející úřady I. stolice obou smluvních stran jsou oprávněny vydávat školským výpravám hromadné přepustky z platnosti šestidenní, jež je opravňují k volnému pohybu v turistickém pásmu s podmínkou, že vůdce výpravy bude opatřen potvrzením vydaným ředitelstvím školy a jmenným seznamem účastníků výpravy, jakož i osobním průkazem totičnosti vydaným shora uvedeným turistickým spolkem.

Článek 6.

Železniční správy obou stran zavazují se poskytovati spolkům a klubům uvedeným v čl. 4 výhody na železnicích v turistickém pásmu.

Obě železniční správy, jichž se to týká, dohodou se o rozsahu técto výhod a o podmírkách nutných k jich získání.

Článek 7.

Clenové spolků a klubů uvedených v čl. 4 mohou v turistickém pásmu překračovati hranici též po turistických cestách s použitím týchž celních ulehčení jako cestující.

Článek 8.

Osoby opatřené turistickými přepustkami mohou se pohybovat v turistickém pásmu po vozidlech tažených mechanicky a po vozidlech vůbec jen za podmínek platných v obou státech.

Doprava osob v autobusech organizovaná československými neb polskými podniky bude připuštěna v turistickém pásmu na podkladě společné dohody kompetentních úřadů.

Článek 9.

Volnost přístupu a dopravy do chat a útulků nalézajících se na území jedné ze smluvních

des Parties contractantes est garantie à travers le territoire de l'autre sous réserve des prescriptions en vigueur et à défaut d'autre accès possible.

Article 10.

Au point frontière Lysa Polana—Javorina dans la Tatra, sera rétablie la communication téléphonique entre les deux côtés de la frontière, en vue de faciliter le service de sauvetage et le service météorologique.

Les deux Parties contractantes s'engagent à se prêter dans la zone touristique aide et facilités mutuelles pour le service météorologique en vue de la communication immédiate des nouvelles météorologiques.

Article 11.

La présente Convention ne déroge pas aux facilités locales spéciales se rapportant au mouvement touristique dans la Tatra et les Slezské Bezkydy.

Article 12.

En vue de faciliter la stricte exécution de la présente Convention, auront lieu, en cas de besoin, des conférences des autorités intéressées des deux Parties. Ces conférences seront convoquées sur entente des deux Gouvernements.

Article 13.

Les deux Parties s'engagent à se communiquer mutuellement le texte des instructions données à leurs organes compétents en vue de l'exécution de la présente Convention.

Article 14.

La présente Convention sera ratifiée et les instruments de ratification seront échangés à Varsovie.

La Convention entrera en vigueur le 15^{ème} jour après l'échange des instruments de ratification et pourra être dénoncée par chacune des Parties sur préavis d'un an.

En foi de quoi les Plénipotentiaires ont signé la présente Convention et y ont apposé leurs cachets.

Fait à Prague, le trente mai mil neuf cent vingt cinq en deux exemplaires originaux, dont un pour chacune des Parties.

stran je zabezpečena přes území strany druhé s výhradou platných předpisů a v nedostatku jiného možného přístupu.

Článek 10.

V hraničním bodu Lysa Polana—Javorina v Tatrách bude zřízeno telefonické spojení na obou stranách hranice za účelem usnadnění záchranné a meteorologické služby.

Obě smluvní strany se zavazují poskytovati si vzájemně v turistickém pásmu pomoc a usnadnění pro službu meteorologickou neodkladným sdělováním meteorologických zpráv.

Článek 11.

Tato úmluva neodporuje zvláštním místním ulehčením turistického ruchu v Tatrách a v Slezských Bezkydách.

Článek 12.

Aby bylo usnadněno přesné provádění této úmluvy, budou se v případě potřeby konati porady příslušných úřadů obou stran. Tyto porady budou svolány po dohodě obou vlád.

Článek 13.

Obě strany se zavazují sděliti si navzájem znění instrukcí vydaných svým kompetentním orgánům ohledně provádění této úmluvy.

Článek 14.

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační exempláře budou vyměněny ve Varšavě.

Úmluva vstoupí v platnost 15. dne po výměně ratifikačních exemplářů a může být vypověděna každou ze stran po předchozí výpovědi jednoroční.

Na důkaz toho podepsali plnomocníci tuto úmluvu a přiložili k ní své pečetě.

Dáno v Praze třicátého května roku tisíci devítistého dvacátého pátého ve dvou původních vyhotoveních, po jednom pro každou stranu.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JI.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČET REPUBLIKY ČESKO-SLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 11 ÚNORA LÉTA TISÍCÍHO DEVÍTISTÉHO DVACÁTÉHO ŠESTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY ČESkoslovenské:

T. G. MASARYK v. r.

L. S.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH VĚcí:

Dr. EDWARD Beneš v. r.

Vyhlašuje se s tím, že ratifikační listiny byly vyměněny dne 27. května 1926 a že úmluva nabývá podle čl. 14 působnosti patnáctého dne po výměně ratifikačních listin.

Dr. Beneš v. r.